

BROGOWY (5) *ai*

Teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie oba o jasne.

sg m N brogowy (1). ◇ n A brogow(e) (1). ◇ pl N m pers brogowi (2). ◇ G brogowych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

I. Przymiotnik od „brog” (4) :

Wyrażenie: »minister brogowy« = pogardliwie, obelżywie: należący do zboru wyznania protestanckiego (2): Inadź teraz w Krákwie ieden Miniſter Brogowy/ vczyinił publice zakon żydowſki ReszList 183, 185.

Szereg: »zborowy i brogowy«: Heretycy toż piſmo ná ſwą ſtronę ciągną/ y ſwych kácerfkich/ zborowych/ y brogowych, wieczrzy/ piſmem tákże podpieraía ReszPrz 17.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »brogowy Baal«: dálakoby inſzą faciem rerum tu W. M. widział/ niź ią W. M. niekiedy wypifowáli oni Báłwáni Szwáycárſcy/ álbo Tygurſcy/ álbo Brogowi Báálowie ReszList 153.

II. W funkcji rzeczownika: podatek, danina od brogów, stogów zboża lub siana (1) : [Cesarze, Krolowie, Książęta] mſzą ſpoddanych ſwoich/ nieſnoſne czła/ pobory/ czopowe/ rogowe/ Stołowe/ domowe/ Słodowe/ brogowe/ y ine podatki wyciągać SeklWyzn Gv.

KN